

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) L (44)
Štev. (Nº) 19

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
23 de mayo - 23. maja 1991

S pesmijo med prijatelji

Veličastni obisk Gallusa v Sloveniji

KRANJ

O koncertu v Kranju je obljubil poročilo M. Jenšterle. Upam, da je poročal o lepem uspehu in številni udeležbi. Morda dodam nekaj podrobnosti, ki jih on mogoče ni omenil. Takoj po prihodu v Kranj sta oba dirigenta (prejšnji in sedanja) bila povabljeni na kranjski radio na kratek intervju. Prav tako je že pred koncertom v preddvorani čakala ljubljanska TV in intervjuvala dirigentko, ustanovitelja zbora in štiri mlade: Sonjo Zorko, Mirijam Oblak, Cvetko Kopač in Mateja Debevca, nato pa v dvorani dirigenta ves prvi del koncerta. Na koncertu smo poleg predstavnikov lokalnih oblasti z županom inž. V. Grosom na čelu opazili tudi ministra za šolstvo dr. Vencelja, dr. Edija Škulja, dr. Mirka Cudermana (dirigenta zbora Consortium musicum), ravnatelj ljubljanskega bogoslovja dr. Oražma, prišla pa je tudi delegacija rojakov iz Gorice z našim znancem g. Špacapanom, ki je zbor povabila v Gorico, kjer bomo peli 1. junija. O tem bomo še poročali.

Po koncertu je skupščina mesta Kranj skupno s tamkajšnjim „Gallusom“ pripravila v hotelu Crein bogato večerjo; razpoloženje je bilo nepopisno lepo in kar težko se je bilo ločiti. Obloženi z rožami in darili smo se vrnili v Ljubljano ob pol dveh zjutraj.

CELJE

Ob 13. uri istega dne nas je udobni omnibus Mercator Turista že spet odpeljal na naslednji koncert v Celje.

Kot vsi, ki se vozijo iz Ljubljane v Celje ali obratno, smo se tudi mi ustavili v znanem zatočišču na Trojanah. Spet smo bili priče izredne pozornosti in ljubeznivosti, s katero nas povsod sprejemajo. Gostišče nam je takoj postreglo s svojimi znanimi ogromnimi krofi — seveda brezplačno. Spotoma še ogled znanih starorimskih izkopanin v Šentpetru v Savinjski dolini in končno Celje, kjer nas je prvi sprejel opat dr. Kolšek in nam razkazal znamenitosti opatijske cerkve. Čas je bežal in kar hiteti je bilo treba v Narodni dom, kjer je bil koncert. Publika, ne tako številna kot v Kranju, je prekipevala od navdušenja in zbor je moral dodajati kar lepo vrsto pesmi. Zelo užiga povsod Kremžarjeva Slovenija v svetu, ki jo pojemo povsod in ki jo bomo združeni „Gallusi“ peli tudi na Koroškem. Med koncertom je zbor z lepimi besedami pozdravil predsednik celjske skupščine Rojec, v imenu kulturne skupnosti pa prof. Ferleževe. Seveda spet ni manjkalo šopkov, dragocenih daril in nepozabnih srečanj znancev in sorodnikov. Po koncertu spet banket-večerja po naročilu mestne skupščine v hotelu Evropa, kjer so se spet vrstili pozdravi, zdravice in dobrodošlice. In spet smo „pristali“ v Ljubljani ob pol dveh zjutraj.

Počitek je bil kratek. A morala pevcev

je občudovanja vredna in celo in kljub nekaterim prehladom in vremenu, ki nam ni prav nič naklonjeno, zbor povsod žanje nedeljena priznanja in tudi tudi našo slovenščino resnično občudujejo.

PRIMORSKA

V torek, 14. maja, smo že ob 9.30 izpred hotela Tabor odpotovali proti naslednji postaji v Koper. Tokrat se nam je tudi nebo nasmehnilo in spremljalo nas je sonce, a kljub temu je bilo dokaj hladno. Naš odlični spremljevalec je bil poleg redne vodičke prof. Lidije, neizčrpne zakladnice znanja, tokrat naš skrbni župnik Janez Rihar. Prvi postanek: Postojna. Po kratkem srečanju s simpatičnim županom, ki se mu je mudilo na zasedanje v Ljubljano, nas je pred hotelom Jama sprejelo uradno zastopstvo občine in jamske uprave. Gospe v narodnih nošah so nas pogostile po stari slovenski navadi: s kruhom, soljo in „gadjó slino“ (žganjem). Z nepozabnimi besedami pa nam je izrazil dobrodošlico („po 40 letih ste sedaj spet naši in boste naši ostali“) znanstvenik prof. dr. Franc Habe. Nato obisk jame. Vsak od petdesetorice članov je doživljal lepote in mogočnost podzemskega božjega stvarstva po svoje in bo gotovo vedel mnogo o tem pripovedovati ob vrnitvi v Argentino. V Kongresni koncertni dvorani je spet mogočno zaorila „Slovenija v svetu“. Zaradi vlage in hlada v jami kaj več nismo smeli peti. — Po ogledu jame nas je že spet čakalo kosilo-banket, gostitelj skupščina Postojne. Preveč gostoljubnosti, kako se bomo oddolžili? Edino tako, da ostanemo še naprej zvesti našim idealom in nadaljujemo z našim delom. Skoro bi pozabil! Ob prihodu nas je pozdravil tudi postojnski dekan Pirih. — Po kosilu nadaljujemo pot po čudoviti pokrajini, ko se Kras začne spuščati v Primorje. Ustavimo se spet v Hrastovljah, kjer je znamenita stara cerkev z utrjenim taborom iz 15. stol. in kjer so nas pričakovali župljani z župnikom na čelu. Kratka sv. maša, ogled znamenitih fresk iz l. 1490 in spet povabilo župljanov „na kozarček“ domačega vina. Da je bilo dokaj kozarčkov najrazličnejših vin, pa čaj za prehlajena grla, vse vrste peciva s slovitimi „štraubi“. Joj, kako gostoljubni so naši primorski rojaki! Kar težko se je bilo ločiti od njih in mnogi so nam sledili v Koper.

Koprška stolnica, največja cerkev v Sloveniji, je bila za koncert polna. Med poslušalci omenim predvsem škofa dr. Piriha, našega znanca škofa dr. Jenka in g. Boleta, zastopnico občine (podpredsednico) itd. Zbor je za Koper bistveno spremenil program ter v prvem delu izvajal Gallusa, nekaj naše in nekaj argentinske zborovske svetne glasbe, v drugem delu pa cerkveno ter je zbor spremljala na orglah dirigentka „Gallusa“ iz Kranja prof. Angelca Tomanič. Publika spet izredno navdušena in zbor kljub utrujenosti v formi.

Jugoslavija brez predsednika

V nedeljo so se tudi na Hrvaškem odločili za samostojno Hrvaško, saj je po še nepopolnih podatkih precej nad 90 odstotkov volilcev na referendumu glasovalo za to. Plebiscit so v celoti bojkotirali v srbskih vaseh zunaj enajstih občin takoimenovanega svobodnega avtonomnega ozemlja Krajine.

Hrvaški plebiscit je sicer minil v senci najhujše politične krize, s katero se po vojni sooča Jugoslavija. Hrvaški predstavniki Stipe Mesič bi moral 15. maja postati predsednik države in s tem naslediti Borisava Joviča, vendar na glasovanju v predsedstvu SFRJ ni dobil potrebnih pet glasov. Proti njemu je glasovala Srbija, črnogorski predstavnik pa se je vzdržal. Srbski glasovi so bili odločilni, saj ima ta republika zaradi Vojvodine in Kosova v predsedstvu kar tri glasove.

Ker Mesič ni dobil dovolj glasov, so se člani predsedstva čez nekaj dni ponovno zbrali in glasovali, vendar je bil rezultat nespremenjen. Številni pravni strokovnjaki opozarjajo na paradoks, saj se je tokrat prvič zgodilo, da so morali člani jugoslovanskega predsedstva glasovati o novem predsedniku. Vse dotlej je veljalo, da predsednika izbere republika, njegovo „ustoličenje“ v predsedstvu pa je bila čista formalnost.

Ko Mesič tudi v drugo ni dobil potrebnega števila glasov, so Vasil Tuparkovski, Stipe Mesič, Janez Drnovšek ter Ante Marković (ki je bil tudi prisoten) zapustili dvorano. Kljub temu je ostalih pet članov nadaljevalo sestanek in

Po koncertu prisrčna pogostitev, s škofom dr. Pirihom med gostitelji. Razpoloženje veselo, pesmi in smeja ne manjka. Škof intonira s svojimi pevci: „Rojakom iz Argentine: Sto ljet“ in kmalu smo bili ena družina v bratskem objemu. Žal je bilo treba spet na pot in o polnoči smo se zadnji razšli v Ljubljani.

Po treh dneh „počitka“ vsak pri svojih sorodnikih — se pripravljamo na tridnevno turnejo po Štajerskem. Ob 14. uri odpotujemo v Maribor. O tem pa drugič!

V zgodnjih urah nas je razžalostila vest iz Argentine o smrti naše dolgoletne, zveste pevke Anice Rode. Sinu dr. Juretu naše iskreno sožalje — prva sv. maša, ki jo bomo skupaj obhajali, bo za pokoj njene duše.

Vsem dragim rojakom v Argentini prisrčne pozdrave! Veliko mislimo na vse.

dr. Julij Savelli

Pripis:

Te dni je Gallus v Mariboru, Murski Soboti in Rogoški Slatini. Jutri dopoldne se dobimo na Teharjah (kamor prideva z Jožetom Škerbcem). Župnik Marjan Rozman nam bo razložil vse o taborišču, morda bomo imeli mašo za rajne.

Vse vas pozdravlja

Janez Rihar

Poslal Janez Rihar - Katoliško središče Slovencev po svetu - 20. maja po telefaksu

imenovalo za koordinatorskega novega člana predsedstva s Kosova Sejda Bajramoviča, ki je to mesto prevzel, potem ko je srbska republiška skupščina razrešila člana predsedstva iz Kosova Rizo Sapundžijo, ker se ni vdinjal srbskim interesom. Zaradi te nelegalne razrešitve teče postopek pred Ustavnim sodiščem Jugoslavije. Že zaradi tega Bajramović ne more opravljati svoje funkcije.

Na drugi strani Stipe Mesič razglašaja, da je novi predsednik Jugoslavije on, saj je opolnoči 15. maja nanj avtomatično prešel mandat.

Jugoslavija se tako nahaja v hudi ustavni krizi, iz katere vsaj zaenkrat še ni videti izhoda. V tem brezvladju seveda obstaja vrsta možnih scenarijev. V soboto je bil v Beogradu tudi sestanek najodgovornejših starešin zveznega sekretariata za ljudsko obrambo in poveljnikov vojaških območij, vojaškega pomorskega območja ter vojnega letalstva in protiletalske obrambe. Na njem so razpravljali o obrambno-varnostnih razmerah. O tem sestanku žal ni potrebnejših obvestil. Znano je le, da ga je vodil general armade Veljko Kadijević.

Marko Jenšterle
po telefaksu; 20. maja

Po zadnjih informacijah se je predstavnik Republike Hrvaške Stipe Mesič avtoproklamiral za predsednika predsedstva Jugoslavije, česar pa Srbija ne prizna. Združene države so zagrozile, da bodo ustavile podporo Jugoslaviji zaradi srbske obstrukcije.

Slovenska obračunska enota

Slovenska vlada je z odlokom pravzaprav že vpeljala slovensko obračunsko enoto, vezano na ECU in kotacijo nemške marke na ljubljanski borzi. Pred približno dvema mesecema je vlada zaradi nekonvertibilnosti dinarja in težav pri plačilnem prometu s tujino na ljubljanski borzi omogočila trgovanje s tako imenovanimi evidenčnimi deviznimi pravicami. Vrednost nemške marke (na katero je bil dinar takrat vezan v razmerju 1 : 9) se je ustalila na približno 30 odstotkov višji ravni od uradne, zunanjeplačilni promet pa je spet normalno stekel. Po devalvaciji dinarja (1 : 13), ki jo je izpeljala zvezna vlada Anteja Markoviča, se je slovenska vlada z omenjenim ukrepom odločila še za dodatno zavarovanje slovenskega gospodarstva. Z uvedbo oziroma legalizacijo obračunske enote naj bi dosegla tudi znižanje realnih obrestnih mer in zavrla inflacijo, ki bo po napovedih večine ekonomistov prihodnji mesec začela v Jugoslaviji strmo naraščati. In čeprav vlada tega seveda ni razglasila, lahko obračunsko enoto razumemo tudi kot prvo konkretno potezo pri uvajanju samostojnega slovenskega denarnega sistema.

IN, št. 55/56

MENDOZA

Obisk in delovanje pevskega pedagoga Jožeta Koresa

Izreden in nadvse posrečen za našo mendoško skupnost je bil obisk Jožeta Koresa. V dobrih štirinajstih dneh je med nami razgibal in poživil pevske ustvarjalnost, tako pri učenju ljudske šole, med mladino in v našem pevskem zboru.

Naš zbor je bil ustanovljen leta 1948 in je več desetletij uspešno nastopal pod sposobno taktirko rav. Marka Bajuka, prof. Božidarja Bajuka in končno lic. Marka Bajuka. Ko je zadnji pevovodja odšel v domovino, smo ostali brez poklicnega pevskega dirigenta. Skrb za ohranitev in vodstvo zboru je prevzela Lenčka Božnar, ki s trudom in vso požrtvovalnostjo skrbi za petje zboru in sploh za petje pri cerkvenih obredih in drugih skupnih prireditvah.

S prihodom pevovodja Koresa se je delo zboru poživilo. Z namenom, da bi v dveh tednih pripravili koncert, smo se hitro organizirali, povabili k sodelovanju bivše pevce in se zmenili za skoro vsakodnevne vaje. Pevske in pedagoške sposobnosti Koresa so obrodile sadove že pri prvih vajah. S pevsko tehniko in strogo disciplino je zbor pripravil koncert.

Predstava se je vršila v nedeljo 12. maja ob večernih urah. Dvorana našega doma je bila nabito polna rojakov, prijateljev in povabljenec. Koncert je bil razdeljen na dva dela. V prvem delu smo imeli na programu solospelje tenorja Jožeta Koresa ob spremljavi na klavirju prof. Marija Teresa D'Amico, v drugem pa Slovenski zbor pod taktirko našega obiskovalca.

Najprej je predsednik Društva inž. Jože Šmon predstavil nastopajoče v slovenščini in španščini. Tako smo izvedeli med drugim, da je bil tenor Jože Kores dvakrat nagrajen kot najboljši operni solist v Jugoslaviji, da je bil več kot 11 let član svetovno znanega Slovenskega okteta in da je pel več kot 50 oper v 13 jezikih in imel 62 različnih vlog.

Prof. Marija Fink-Grantal je povezovala program z razlago vsebine vsake pesmi v španščini. Tekst sta pripravila za prvi del Miha Bajda, za drugi pa prof. Majda Nemanič. Veselo presenečeni in hvaležni so poslušalci nagradili nastopajoče z bujnim ploskanjem.

V prvem delu je vzbudila izredno zanimanje stara prekmurska pesem Vse kar lazi po tem sveti — Slavka Osterca, ki jo je Kores didaktično podal, polovico v modernem impresionističnem slogu, drugo polovico pa v narodnem. Recital jo je tudi v originalnem prekmurškem narečju. V zborovskem delu je pa vzbudila pozornost lepo zvoneča moderna skladba Marijana Kogoja — Stoji stoji mi drevce.

Ob koncu koncerta je Veronika Bajuk v imenu zboru podarila šopek nageljnov g. Koresu in pianistki prof. D'Amico. V lepi gesti je g. Kores izročil šopek Lenčki Božnar.

Sledila je poslovilna večerja, kjer so bili navzoči pevci in odborniki Društva. Med večerjo se je podpredsednik Društva Stane Grebenc zahvalil v imenu pevcev in poslušalcev pevovodji Koresu za lepo doživetje ob poslušanju njegovih solospeljev, za naštudirani koncert in za vse opravljeno delo v Mendози, in končal z besedami: „Želimo, da bi nocoj zapete pesmi razgibale kulturno delovanje med nami in nas navdušile, da bomo s skupnimi močmi nadaljevali delo. Naj

zapete melodije dolgo zagonijo v naših mislih in dobijo blagodejen odmev v naših srcih, da bi se vezi prijateljstva, ki so v teh dneh vzklila med nami, vedno znova obnavljala.“

Nato se je tudi g. Kores zahvalil za lep domač sprejem. Pohvalil je mlade pevce, ki so se z vso odgovornostjo pripravljali za nastop, jih vzpodbujal k vztrajnosti in jih navduševal za lepo petje. Končal je z vzklikom: „Uporabljajte svoje sposobnosti in boste imeli uspehe v življenju!“

Spregovoril je tudi Jože Horn, se mu je zahvalil za sodelovanje in mu dejal, da naj vso slovensko skupnost ceni tako, kot jo je doživel v Mendози.

Ta obisk je zaoral globoke brazde na kulturnem polju naše skupnosti pod Andi. Tudi osnovnošolski otroci so bili deležni pedagoške sposobnosti obiskovalca. Znal jim je zbuditi tako zanimanje do petja, da so se v kratkem času naučili venec lepих slovenskih narodnih pesmi.

Naša želja je, da bi se na bazi te prve uspešne izkušnje v Mendози nadaljevali obiski raznih poklicnih strokovnjakov, ki nam bi pomagali pri nadaljnjem ohranjanju in utrjevanju slovenstva v tujem svetu.

SMERSU RUDOLF

„Novo sporočilo“ o naših davnih prednikih Venetih

Lansko leto je izšla nova knjiga o venetskem vprašanju z naslovom „Novo sporočilo“. Knjigo smo prejeli tudi v Argentini in hočemo na kratko poročati o njeni vsebini.

Knjiga je povzetek že izdanih knjig in člankov o venetskem vprašanju.

Znano je dejstvo, da slovenska prazgodovina ni raziskana in da je tudi poznejša zgodovina kaj malo preiskana. Saj se še vedno ponavljajo trditve, da smo prišli Slovenci v šestem stoletju po Kristusu izza Karpatov na sedanje slovensko ozemlje, kar pa ni nikakor dokazano.

Trije slovenski izobraženci in znanstveniki so se lotili preiskave slovenske prazgodovine in tudi nadaljnje zgodovine. Ti znanstveniki so: Matej Bor, Joško Šavli in Ivan Tomažič. Tem smo dolžni zahvalo za popolnoma nove izsledke slovenske zgodovine.

Po podatkih, ki jih vsebuje prvo poglavje v „Novem sporočilu“, z naslovom „Prikaz in vzpon Venetov“, je ugotovljeno (P. Bosch Gimpera), da sta lužiška in venetska kultura istovetni.

Ne bomo se podrobneje bavili s posameznimi poglavji v Novem sporočilu, pač pa hočemo posebej poudariti naslednje: že pred omenjenimi našimi znanstveniki so razni izobraženci ugotovili, da je mnogo imen krajev, rek, gora in dolin v Visokih Turah, gornji Italiji in v Švici slovenskih ali slovanskega izvora. To pa je dokaz, da so bili Slovenci prvi naseljenci v navedenih krajih in seveda tudi naših krajih. Krajem dajo imena namreč prvi naseljenci, drugi pa ta imena privzamejo. V „Novem sporočilu“ je navedenih vrsta takih imen, ki so na vsak način slovenska.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

V politiki se mnogokrat dogodki sučejo popolnoma drugače kot predvidevajo glavni igralci, kajti stvarnost je čudna šepetalka, in odvijanje na odru ima svoje zakone. To nam pade v misel ob prizoru debate med Argentino, Brazilijo in ZDA, ki je zadnje dni polnil strani argentinskega pa tudi brazilskega časopisja. Ta snov seveda vsebuje tudi mnogo dokazov katere uporabljajo tisti krogi, ki niso preveč zadovoljni z odnosom med menemistično vlado in Washingtonom. Poglejmo.

LJUBIMKANJE IN UDARCI

V tem dogajanju sovpadata dve vrsti dejstev. Po eni strani razmere med Argentino in ZDA, po drugi strani pa razmere med južnoameriškimi državami in njihov notranji položaj.

Poglejmo prvo. Odkar je prišel na vlado predsednik Menem, je vse delovanje v zunanji (in tudi notranji) politiki usmerjeno v en sam cilj: čimboljši odnosi z Washingtonom; in vse, kar je treba žrtvovati za ta cilj, je izvedeno do zadnje potankosti. Tako je argentinsko ladjevje poseglo v vojno v Perzijskem zalivu; Argentina je volila proti Kubi in za ZDA v Združenih narodih; Buenos Aires je ukinitel razvoj in izdelavo rakete Cóndor II (kako uničiti dele še vedno teče debata)... in še bi lahko naštevali dejstva, ki za levico niso več „uvrščanje“ z ZDA, marveč že enostavno „hlapčevstvo“. Za vse to je bilo pričakovati kake nagrade iz Washingtona. Da tam niso preveč radodarni pa je že znano.

Druga: Pred tedni so štiri južnoameriške države (Argentina, Brazil, Paragvaj in Urugvaj) podpisale pogodbo, ki je začetek bodočega „skupnega trga“, ki so mu nadedli ime „Mercosur“. Je to najresnejši pozkus integracije, kar jih poznamo v tem predelu. Ena izmed podpisanih določb pa predvideva, da države članice ne bodo kupovale poljedelskih pridelkov držav, ki denarno podpirajo izvoz teh pridelkov.

Zato je kot strela iz jasnega neba padla novica, da bo Brazil kupil v ZDA poldrug milijon ton žita s „podporno“ ceno. Pravzaprav je ponudba prišla iz Washingtona, v Braziliju pa da so jo veselo sprejeli. Pričela se je debata v samem Braziliju, češ, lojalnost je lojalnost, kar smo podpisali moramo izvesti. Debata je tekla v Buenos Airesu: vse storimo, kar Washington želi, povračajo pa nam z izdajo. In seveda vsa levica je privoščila

Veneti so torej bili prvotno slovansko pleme, ki je že pred Kristusovim rojstvom zasedlo srednjo Evropo. Naj navedemo še to, da so tudi v Homerjevi „Iliadi“ omenjeni „enetoj“. Ker nimajo Grki črke „v“, so torej v tej pesmi prav gotovo omenjeni „Veneti“.

V poglavju z naslovom „Od kod so Veneti“ je povedano, da je glede tega še vedno velika zmeda. Matej Bor po daljšem študiju vseh okoliščin ugotavlja, da so Veneti v resnici Sloveneti oz. Slovenci. Njegova razlaga je prepričljiva.

Venetski napisi in venetska pisava vsebujejo polno slovenskih imen, ki jih pa tuji venetologi niso razumeli. Sedaj pa je pri velikem številu besed njihov pomen jasen s pomočjo slovensčine.

Kar nas pa posebno čudi, je to, da nekateri starejši zgodovinarji odklanjajo vsako novo ugotovitev in novo misel glede slovenske prazgodovine. Vemo, da bo potrebno še časa, da se odkrije resnica o naši slovenski zgodovini.

Menemu, češ, lutka ne more protestirati (poslanik Todman je izjavil, da med „prijatelji“ ni protestnih pisem)...

A dejstva so sledeča: Argentinska letina ni bila najboljša, vendar poleg dveh milijonov ton, ki jih je Argentina že izvozila v Brazilijo, ima na razpolago še milijon in pol, ki jih lahko takoj izvozi. Ima še druga tržišča, kamor more izvažati, a gre za ceno. Ameriški poseg je že sam po sebi avtomatično potisnil dol argentinsko ceno. In pa antecedent tako ameriškega posega v Mercosur, kot izpolnjevanja določil njenih članov. Seveda, Brazilija se nahaja sredi hude finančne in socialne krize in poceni ameriško žito bi jim prav prišlo. Zaenkrat izgleda, da do te kupčije ne bo prišlo, a položaj še ni popolnoma jasen.

VONJ PO OROŽJU

Medtem pa se doma stvari sučejo, kot krizi pripada. Eden odtenkov te krize je gotovo položaj upokojencev. Najbolj prizadet sektor argentinskega prebivalstva so gotovo upokojenci, katerih mesečni dohodki v mnogih primerih komaj presegajo 100 dolarjev. S tem seveda ne morejo živeti — niti umreti. Zato se zadnje čase množijo protesti. Tako se mnogi izmed njih ob priliki štetja niso pustili zapisati, kajti „za vlado ne obstajamo, zakaj nas bodo potem šteli“. Predsednik Menem je obljubil „skoraj“ izboljšati njihov položaj. Ni jasno od kod bodo vzeli fonde, da izboljšajo pokojnine, a gotovo bodo nekaj storili: bližajo se volitve.

Drug precej prizadet sektor pa so oborožene sile. Ta mesec so jim dali zakrito povišico 20%, a rovarjenje se nadaljuje. Priznati pa je treba seveda, da ni ves problem vojaškega nemira osredotočen v nizkih plačah, niti v postopanju vlade v primeru rakete Cóndor II. A o tem prihodnjik nekoliko več.

Težave pa ima vlada tudi s podjetniki, zlasti proizvajalci živil. Vsled porasta cen nekaterih živil (sladkor, zelenjava in sadje), inflacija nevarno raste. Če je gospodarska ekipa pred dvema mesecema za maj predvidevala negativno inflacijo, danes priznajo, da bo dosegla ali preseгла 2%. To je seveda nič, če jo primerjamo z meseci hiperinflacije, a ogromno, če jo postavimo v okvir gospodarske strategije, od zakona proste konvertibilnosti naprej.

VOLITVE SO ŽE TU

Čeprav je doslej bilo izvedenih več notranjih volitev v strankah, so bile večina izmed njih manj važne. A sedaj zahajamo v dobo, v kateri se bodo tako peronisti kot radikali, močno spoprijeli za kandidate ali za vodstvo strank.

Tako smo preteklo nedeljo doživeli spopad med notranjimi strujami radikalizma v dveh ključnih okrožjih: v prestolnici in v provinci Córdoba. Tam je šlo za kandidatna mesta, kjer se Angeloz znova predstavlja za guvernersko kandidato. Tu za vodstvo stranke v mestu Buenos Aires. Obe okrožji pa sta tradicionalni trdnjavi radikalizma, kjer je peronizem le redko in težko prodril.

Seveda ni šlo le za kandidate ali vodilna mesta. Tako kot so bile stvari postavljene, je šlo za različno gledanje na stranko in na položaj države. V prestolnici se je bivši senator De la Rúa močno postavil proti alfonsinizmu in za njim stoječi struji Coordinadori, ki se je to pot predstavila ločeno. V Córdoba pa se je Angeloz moral boriti proti listi, ki jo je prav tako organiziral Alfonsín. V obeh

Nad. na 6. str.

+ dr. JOŽE KRIVEC

Najboljši odhajajo

Za vsako skupnost je izguba enega samega člana neprecenljiva škoda, če pa gre za osebnost, ki je bila skozi petinštirideset let povezana z večino emigracijskih publikacij in organizacij, bila ustanovni član od vseh začetkov pri tej ali oni skupnosti, se v njej udeleževala z garaškim delom, iskreno vzpodbudo ali pametnim nasvetom, potem je ta izguba nenadomestljiva. Taka osebnost je bil pokojni dr. Jože Krivec.

Malo nas je ostalo še iz tistih let emigracije in dobro se poznamo med seboj: večina izmed nas ve, do kod segajo moči drugega, s kom lahko računa, kaj lahko pričakuje od koga, komu lahko zaupa odgovorno nalogo. Eden takih ljudi je bil pokojnik, takega smo poznali skoraj pet desetletij. Že v prvih dneh begunstva je bil med ustanovitelji Balantičeve družine, urednik in sodelavec novonastalega Sveta in doma, vzel na svoje rame pouk v begunski gimnaziji v Monigu pri Trevisu, sodeloval je pri begunskih publikacijah, pevskemu zboru, igralski družini, Ljudski univerzi in še bi lahko našteval. Vso to aktivnost v dobro

skupnosti je prenesel v emigracijo in kadar je bila nevarnost, da samo delček od nje zamre, je že mislil na nove organizacijske oblike, ki naj bi nadomestile stare in že preživete. Novi pevski zbor Gallus je nadomestil starega iz italijanskih taborišč, Slovenska kulturna akcija je stopila na mesto Balantičeve družine, Glas SKA in Meddobje sta nadaljevala delo Doma in sveta. Pokojnik je pisal v Duhovno življenje, Šmartinski vestnik, v zbornik Doma in sveta, katerega vstop kot vodilne slovenske revije je zopet pripravljaval v življenje, pa tudi v Svobodno Slovenijo, kjer je objavljaval poročila in kritike.

Od literarnega ustvarjanja nam je zapustil Dom med goricami, knjigo novel in črtic še v domovini, od zdomskega pa Pij, fant, grenko pijačo! Polega teh je zapustil vrsto krajših del, raztresenih po zbornikih in emigracijskih tiskih.

Med revolucijo je dobil za Dom med goricami Prešernovo nagrado, pri Slovenski kulturni akciji pa je izdal zbirko črtic Pij, fant, grenko pijačo! Pij jo, pij, izpij do dna, kupo grenke usode, domača pijača ti bo v zdravilo. Čimbolj je grenka, večjo zdravilno moč ima!

Mlad si bil, Jože, ko si začel pisateljati, pa si že takrat vedel, da ti sile, proti katerim si se boril, ne bodo odpuštile zlepa, ker si se jim postavil po robu.

Prvič te je iztrgal okupator, drugič je bil lastni brat-komunist, ki Te je poslal v prav isto taborišče, kamor Te je prej okupator.

Prvič se te je pred dobrim mesecem spomnila domovina, ko te je zaprosila za objavo vsaj nekaj strani tvojih del in pogleda na sedanji položaj slovenstva.

Jože Krivec bo šel v literarno zgodovino kot ljubitelj in ustvarjalec preprostih, malih, vsakdanjih stvari in čustev. Njegov čut za jezik mu ni dopuščal, da bi pozabil stare narečne besede rodnega Goričkega — vse je hotel ohraniti in s tem obogatiti tudi književni jezik. Revno je bilo tisto Goričko, ki ga je opisoval Krivec, toda jezikovno bogato.

Naj Ti bo lahka tuja zemlja, Ti veliki in sanjavi fant, ki si bil primoran, da si iskal srečo vse drugod, videl si jo samo v domovini!

T. B.

Nekaj ocen o Krivčevem delu

DR. JOŽE KRIVEC

MOJE STOPINJE V ŽIVLJENJU

Vnukom v spomin

Mohorjeva družba v Celju za leto 1978

Dodatek h knjigi ZLOČIN

Haloze in Haložani

V Verejah pri Vidmu se je 1916 rodil pripovednik Jože Krivec, ki je pisal pesmi in črtice, globoko zasidrane v domači pokrajini. V črticah, ki jih je priobčeval največ v Domu in svetu in delno zbral v Knjigi Dom med Goricami, se njegov realizem v globinah preliva v temen, čeprav z besedami neizpovedan protest haloškega človeka.

Haloze v besedi

Najbolj izvirno odmevajo Haloze v spisih Jožeta Krivca. Pokrajina zaživi pred bralcem neposredno, govor njegovih oseb in besedne zveze zvenijo čisto domače, pa tudi besedni zaklad je sočen, ker je vzlet iz življenja. V Krivčevem pisanju se čuti še mladostna negotovost in na socialna vprašanja gleda nekoliko šablonsko, močan pa je v opisovanju pokrajine in kmečkega dela.

Viktor Smolej: Zgodovina slovenskega slovstva, VII. zvezek, str. 370:

Zelo drugačno podobo Štajerske je v svoji prozi naslikal Jože Krivec (1916). Tudi Krivec je kakor Kociper jurist, vendar doma iz Haloz, ki so kazale mnogo temnejši obraz kakor Slovenske gorice, kjer je bil doma Kociper. Haloze so Krivca oblikovale drugače. Pripadal je Debeljakovemu krogu, ki se je vračal v kmečki realizem, v realistično kolektivno domačijstvo. Toda v sebi je nosil preveč bridkih doživetij in spoznanj iz svoje haloške mladosti. V črticah, (...) se njegov realizem v globinah preliva v temen, čeprav z besedami neizpovedan protest haloškega proletarca. Krivec se ne vdaja razpoloženskem lirizmu in sončni himničnosti, povsod stoji v njegovih črticah v ozadju grenka starka Beda. ...

Rojen sem bil 16. marca 1916 v Verejah — v Halozah — v fari sv. Vida, danes Videm pri Ptuj. Prav v sredi vinskih goric, kajti brajde belega silvanca so silile skoraj pod ostrešje mojega doma. Moje rojstno leto spada prav v sredino prve svetovne vojne. Oče me je spoznal šele konec leta 1918, po vrnitvi z avstrijske fronte.

Nekdo je pred leti v Sloveniji pod prelepo veliko sliko goric zapisal: „Haloze, slovenski pojem vinorodne revščine, zgoraj nad bogatim Ptujskim poljem.“ Ta srečni pisec jih je videl, morda tudi občudoval, ljubil pa ne, čeprav je v resnici pogodil, kajti trde revščine je bilo res veliko, kar se je opažalo že kar na zunanji podobi. Prezreti pa tudi ni mogoče vseh premalo znanih biserov lepote tega prekrasnega koščka slovenske zemlje. Jaz sem jo s sinovsko ljubeznijo imel rad, kajti nobena globoka ljubezen navadno ni roža izobilja. Po minulih štirih desetletjih, odkar je niso poljubile moje oči, je srce še vedno polno toplote do nje in do njenih sončnih podob. Pozdravljena in blagoslovljena! Sladka sanja za daljnimi morji.

Mati Marija mi je umrla, ko sem imel devet let; oče Lovrenc, manjši vinogradnik, se je potem vdružil poročil na Sela, v vas na Polju na drugem koncu videmske fare.

Tako sem opravil prvih pet razredov osnovne šole v Vidmu, ostale pa v šoli na Selah. Tam me je spoznal domači župnik Jakob Soklič, znani ljubitelj in poznejši ustanovitelj muzeja narodnih umetnosti v Slovenjgradu, kamor je bil postavljen za mestnega župnika. Ta me je po svoji dobroti poslal leta 1929 na gimnazijo v Ptuj. Maturiral sem leta 1937 v Ptuj, brez kake večje učne težave, čeprav me je težka bolezen za precej časa položila prav sredi leta pred maturo v posteljo. Pa sem jo kljub temu dobro izvozil.

Po končani maturi sem se vpisal na ljubljansko univerzo na pravno fakulteto. Diplomiral sem že pod laško okupacijo 1942, doktoriral pa v enakih razmerah

junija 1943. Ker ni bilo tedaj upanja na kako službo, sem se vpisal še na filozofsko fakulteto in sicer na germansko skupino in primerjalno slovensko literaturo, kar naj bi mi omogočilo profesuro na srednji šoli, po čemer sem vedno stremel.

Obenem sem kot neplačani notarski pripravnik opravljaval sodno prakso na okrajnem in okrožnem sodišču v Ljubljani, dokler nisem po italijanskem zlomu 1943 nastopil upravno službo pri Ljubljanski pokrajini.

Ob koncu vojne, prvi teden v maju 1945, sem še bil poslan v Narodno gledališče v Ljubljano na recenzijsko predstavo drame Stanka Majcna — Matere.

Nato sem 6. maja odšel v emigracijo preko Avstrije v Italijo. Tam sem živel z drugimi slovenskimi begunci v taboriščih Monigo, Servigliano in Senigalliji.

V taboriščih sem se vključil v bogato ustvarjalno kulturno delavnost, ki je ne le reševala pred propadanjem fizičnih sil v brezdelnosti, ampak tudi pospeševala počasi rast novih kulturnih silnic iz mrtvih ognjišč in pepela.

Novembra 1945 sva skupaj s prof. Osano pripravila že prvi Balantičev večer v taborišču v Servigliano - Italija. Bil je za drugo obletnico pesnikove ognjene smrti. Govoril sem mu tedaj spominski govor. Ta govor je bil objavljen v Meddobju 1989, 1-2, str. 90. Taki večeri so se ponavljali še precej let; tudi po preselitvi v Argentino. Zanje je skrbela Pisateljka družina France Balantič (katere predsednik sem bil), ki je združevala „peresne“ delavce prvih let v novi domovini — Argentini.

KULTURNO DELO

1. Gimnazija v Ptuj

Bil sem dober pevec in upoštevanji recitator. Zato so bila nad vse lepa tista leta, ko nas je prof. Vilko Rus, brat Marjana, opernega pevca svetovnega slovesa in sam odlični pevec, zbral v oktet: štiri profesorje in štiri višješolce-

študente. Peli smo na mnogih izbranih prireditvah. Bile so to nepozabne ure! Recitiral sem tudi že lastne pesmi na šolskih in tudi drugih družabnih prireditvah. Pisal sem tedaj že v revijo Ženski svet, Življenje in svet (priloga Jutra), v mariborsko revijo Piramido, v dijaški list Mentor in Razore, v Zabavni list, v Jadransko stražo in v list Mladi Prekmurec. Ob maturi sem sodeloval tudi pri izdaji almanaha ptujskih gimnazijcev Mlada setev 1937 z dvema črticama: V življenje in Življenje teče. Natisnila nam ga je in izdala Cirilova tiskarna v Mariboru (F. Hrastelj).

2. Univerza v Ljubljani

Prvi prispevek za Dom in svet — Mladost je mimo šla, sem poslal po maturi uredniku dr. J. Debevcu. Poklical me je k sebi in posil, naj bi rokopis na nekaj mestih izboljšal. To sem hitro storil in mu ga vrnil. Še isto jesen pa je on umrl. V njegovi zapuščini ga je našel novi urednik dr. Tine Debeljak in ga tiskal v 51. letniku DIS. S tem se je začelo moje

Nad. na 4. str.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCİ V ARGENTINI

LJUBLJANA — Bolnišnice in porodnišnice državo veliko stanejo, zato iščejo, kako znižati stroške. Bolnišnica z manj kot 200 posteljami ni upravičena; med reforme prištevajo tudi idejo, da bi jih spremenili v zavode za starejše, ki potrebujejo zdravniške nege. Porodnišnic je pa tudi preveč, saj so bile mišljene za rodnost, kakršna je bila pred dvajsetimi leti, a se je na žalost nizka rodnost še bolj zmanjšala.

LJUBLJANA — Študentski plesni klub Kazina, ki je nadaljevalec nekdanje Kazine, skuša oživiti blišč svojega prednika. Nekdaj znamenito palačo ima sedaj Inštitutu za novejšo zgodovino. Zato je iniciativni odbor predlagal, da mestna občina najde novo lokacijo inštitutu, investitorji bi pa poskrbeli, da bi spet oživila dunajska kavarna in restavracija Zvezda, nekdanj priljubljeni točki za družabnost.

LJUBLJANA — „Divjih“ prodajalcev v bližini glavne tržnice in tromostovja je vedno več. So to večinoma Romi (cigani), ki so se prej pečali s preprodajo starega železa in papirja. Zdaj to nima več prave cene, pravijo, pa si pomagajo s prodajo izdelkov vsemogočega izvora, tudi sumljivega. Mimoidoči se nanje tudi jezijo, ker je blago zelo slabo, največ pa zaradi vsiljivosti. Velikokrat se pa zgodi, da jih mestni inšpektorji prijavijo sodniku, pa jim ta iz socialnih razlogov ne zaračuna globe, pa še zaplenjeno imetje jim vrne.

GRADIŠČE OB SOČI, Italija — Sto šest tekmovalcev se je prijavilo na 9. meddeželno tekmovanje mladih violinistov, med njimi pa je bilo 23 Slovencev. Ostali so bili Italijani, Hrvati in Avstrijci. Podelili so 32 rednih in posebnih nagrad, od katerih so Slovenci pobrali sedem in eno častno diplomu.

MARIBOR — Vsako leto se podelijo na mariborski Univerzi Kidričeve nagrade in priznanja. Tudi letos so jih podelili 15, priznanj pa 21, a na slavnostni podelitvi ni bilo nikjer omenjeno uradno „Kidričevo“ ime za te nagrade.

LJUBLJANA — Kazenski popoljševalni zavod na Igu je edini ženski zapor v Sloveniji. V njem so trije oddelki: odprti (kaznjenke preživijo vsak konec tedna doma), polodprti (dvakrat na mesec) in zaprti. Trenutno je 20 kaznjenk, od katerih nobena ni v zaprtem oddelku. Paznice so ženske z družboslovno izobrazbo.

BOROVNICA — Viadukt, dolg 511 metrov, je nekoč povezoval progo Dunaj-Trst in bil za svoje čase izredna tehnična izvedba, ker je stal na mehkih barjanskih tleh. V drugi svetovni vojni je bil porušen, zato dela proga sedaj zelo velik ovinek. Zdaj pa so se odločili, da bodo ostanke tega viadukta zaščitili, pa tudi okolico, da morebitni posegi ne bi motili estetske, zgodovinske in kulturne vrednosti spomenika.

MURSKA SOBOTA — Sedeži avtomobilov Audi in Opel Senator bodo imeli prevleke iz Mure Tovarne lahkih oblačil. Zaenkrat so v Muri le šivali prevlekek iz blaga in usnja, od sedaj naprej pa jih bodo tudi krojili. Na mesec bodo naredili približno petnajst tisoč garnitur.

KRANJ — Mojco Pokrajculjo je Prešernovo gledališče predstavilo že petdesetkrat, tako na domačem odru kot tudi na gostovanjih po Ljubljani, Novem mestu, Črnomlju, Celju, Izoli in drugod.

Premiera je bila meseca novembra lanskega leta.

LJUBLJANA — „Osvobodilni spisi“ je naslov knjige Edvarda Kocbeka, ki je izšla pri Društvu 2000. So to spisi, ki segajo v dobo med 21. avgustom 1941 in 5. oktobrom 1943. Poleg te knjige je izšla tudi Oseba in dejanje E. Mouniera v prevodu Rafka Vodeba.

MÜNCHEN, Nemčija — Osemdesetletnico je praznoval Rudof Trofenik, doktor prava in doktor filozofije ter izdajatelj knjižnih zbirk s področja slovenistike, balkanistike, albanistike in slavistike.

KRŠKO — Jedrska elektrarna je vedno pod strogim nadzorstvom. Tako je bilo v mesecu februarju proizvedenih 415.000 MWh energije. Kar se pa tiče srednje radioaktivnih odpadkov, so jih zaprli v 111 sodov. Vseh sodov naj bi bilo sedaj čez osem tisoč.

MARIBOR — Metalna je do konca marca podpisala za 40 milijonov dolarjev novih pogodb, pa še nekaj večjih poslov ima na vidiku, predvsem v Bangkoku na Tajskem in v ZDA. Istočasno pa se pripravlja na prestrukturiranje po projektih, ki jih predlagajo razne inozemske firme.

LJUBLJANA — Po podatkih slovenskega statističnega zavoda je imela Slovenija v letu 1989 35,3 milijarde din narodnega dohodka; na prebivalca znaša 17.700 din in je za pol odstotka nižji od leta 1988.

LJUBLJANA — Arheološke raziskave na Gradu kažejo, da je bil grajski grič naseljen že v 12. stol. pred Kristusom. Tik ob sedanjem gradu so ostanki prazgodovinskega gradišča, ki je bilo povezano z grobiščem najdenem na dvorišču Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

KOČEVJE — Za stoletnico železniške proge Ljubljana-Kočevje so konec aprila oživili potniški promet na tej progi. Vsako soboto pelje muzejski vlak tudi po 220 potnikov; strojevodje so oblečeni v stare avstroogrske uniforme, vodniki pa jih seznanjajo z znamenitostmi Kočevskega. V Kočevju jim pripravijo dobrodošlico, potem pa si ogledajo razne znamenitosti, npr. tudi grobišča v Rogu...

MARIBOR — Velik glasbeni dogodek je pomenil predstavo Verdijeve opere Nabucco v mariborskem Narodnem gledališču. Glavne vloge so zasedli operni pevci, ki nastopajo v veronski Areni. Dirigent je bil Italijan Francesco Conti.

SEŽANA — Odprli so Kulturni dom Srečka Kosovega, ki naj bo središče vsega ustvajalnega življenja na slovenskem Krasu.

LJUBLJANA — Praznični dnevi so bili na dnevnem redu seje skupščinske komisije za notranjo politiko. Na njej so se zaenkrat le bolj konceptualno menili, kaj naj bi praznovali po novem. Nekateri so bili mnenja, da bi se zgledovali po Evropi, ta pa praznuje božič, pa tudi Marijino vnebovzetje, veliki petek in velikonočni ponedeljek, prvi november in še binškoštni ponedeljek. K njim je treba še prišteti domače narodne praznike, kot bosta dan odcepitve in dan suverenosti. Torej bi praznikov ne manjkalo.

LJUBLJANA — Slovensko finančno ministrstvo trdi, da jugoslovanski dolg znaša nekaj manj kot dvajset milijard dolarjev v letu 1989; za lansko leta pa uradnih podatkov nima, vendar naj bi se stanje ne bilo bistveno spremenilo.

Osebne novice

Krsta: V soboto, 18. maja, je bila krščena v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi **Marija Florencija Silva**, hčerka Miguela Angela in Marjete roj. Criscuoli. Botrovala sta Aleksander Criscuoli in Miriam Casquet. Krstil je g. Jože Bokalič CM.

V nedeljo, 19. maja, pa je bila krščena istotam **Noelija Brillante**, hčerka Fermina in Anči roj. Kokalj. Botrovala sta Toni Kokalj in Silvia Brillante. Krstil je stric g. Ivan Lužovec.

Srečnim staršem čestitamo!

Smrt: V petek, 17. maja je v Buenos Airesu je umrla ga. **Anica Rode**. **Sinu in sorodnikom naše sožalje!**

ROŽMANOV DOM

Na dan 24. marca, na cvetno nedeljo, je Rožmanov dom ponovno oživel. Kljub soparnemu dnevu je prihitelo lepo število rojakov-prijateljev te slovenske dobrodelne ustanove. Očividno niso pozabili na sorojake, odtrgane od toplote domačega ognjišča. Čas je namreč pokazal, kako upravičena in daljnovidna je bila pred dvajsetimi leti skoraj utopistična zamisel prvotnih pionirjev — zgraditev doma, ki naj bi pod svojo streho sprejemal vse pomoči potrebne rojake. Le kam naj bi se zatekli invalidi, onemogli, osameli in še ostali, ki so iz različnih vzrokov izgubili svoj prvi dom. Zelo verjetno bi životarili v kakih državnih utesnjenih prostorih, deliti bi morali eno sobo z dvema ali tremi nepoznanimi osebami, ob pičli prehrani, v popolnoma tujem okolju. V Rožmanovem domu pa razpolaga vsak stanovalec s samostojno, prostorno sobo s kopalnico, zadovoljivo prehrano, z obširnimi, negovanim vrtom, kjer se lahko vsakdo naučije zraka in sonca. Omeniti je še potrebno — delovanje naprav za ogrevanje prostorov, prhe s toplo vodo. Tudi toliko pogrešani telefon ima že svoje mesto v domu. Njegova številka je 669-1684 in s tem je končno zveza z zunanjim svetom vzpostavljena.

Za duhovno oskrbo je pravtako preskrbljeno: Dnevno od ponedeljka do sobote mašuje Tone Bidovec v domu. Občasno prihaja tudi Dragica Mizerit, ki se z vso požrtvovalnostjo posveča negovanju obolelih nog brezmočnih, oslabelelih prebivalcev doma. Skratka: napredek doma je zaznati v vsakem oziru. Seveda pa obstajajo tudi pomanjkljivosti, katere skušamo z najboljšo voljo polagoma odstranjevati. Vsekakor zanimanje za Rožmanov dom zaradi izboljšanja pogojev bivanja stalno raste.

Prostori se postopoma polnijo in ni daleč čas, ko bo potrebno število prijaviteljev že omejiti.

Družabno delovanje v domu se je pričelo letos na cvetno nedeljo z blagoslovom oljk in butaric, nato pa z mašo za rajne stanovalce doma. Posebnost ljudskega petja med mašo je bila popestrenje s spremljavo instrumentalnega ansambla, kar je bilo prijetno presenečenje za navzoče obiskovalce doma. Ansambel so sestavljali trije violinisti: Angel Kalin, Božo Šurman, Tone Šušteršič in že izkušen organist Ivan Vombergar. Po maši je sledilo okusno kosilo ob izvrstni postrežbi in prijetnem kramljanju. Ob gostih — iz Združenih držav Toneta Oblaka in njegove soproge, ter iz Slovenije inž. Vitomila Grosa, kranjskega župana in poslanca ter Pavla Židana — je bila napovedana tudi prisotnost dveh visokih gostinj iz Slovenije — Spomenke Hribar in Alenke Puhar, ki pa žal nista utegnili priti.

To srečanje je bilo v zadovoljstvo vseh obiskovalcev z željo, da bi Rožmanov dom še nadalje uspešno izvrševal človekoljubno, plemenito poslanstvo v korist brezdomnih rojakov.

T. Š.

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

OBČNI ZBOR

V nedeljo, 28. aprila, se je vršil 31. občni zbor našega Doma. Ker so volitve vsako drugo leto, je bil občni zbor le informativnega značaja. Vodil ga je predsednik Franci Žnidar in je tudi podal svoje poročilo, kakor tudi vsi ostali odborniki. Iz poročil je bilo razvidno, da je bilo delo v pretekli poslovni dobi uspešno. Posebno zadovoljivo je bilo poročilo blagajnika, katerega je podal Tine Kovačič, pa tudi gospodarsko poročilo ni bilo nič manj zadovoljivo. Kljub težkim gospodarskim razmeram se je v Domu gradilo in so se zboljšali Domovi prostori.

Za šolski tečaj je poročala voditeljica šole Anica Klemen. Šolo obiskuje trenutno 30 učencev in učenk. Učne moči so neutrudljive, tako da uspeh ne more izostati. Za mladino je podal poročilo Tone Senovršnik. Iz poročila je bilo videti, da mladi še imajo smisel in voljo in so pripravljene delati za skupne reči, le da dostikrat manjka primernih voditeljev, dostikrat pa tudi časa.

Po daljši debati je bil zaključen občni zbor v splošni želji, da iz ljubezni do naroda nadaljujemo delo v našem Domu z isto gorečnostjo kot so jo imeli ustanovitelji Doma pred 31 leti.

ZEDINJENA SLOVENIJA Spoštovanil

Prisrčno se vam zahvaljujemo za pozdrave, ki smo jih prejeli z vašega občnega zbora. Želimo vam veliko uspeha pri svojem nadaljnjem delu.

Zelo nas veseli, da nas bodo letos meseca maja obiskali rojaki iz Argentine in sicer člani mešanega pevskega zbora „Gallus“ iz Buenos Airesa.

Lep pozdrav!

Za Krščansko kulturno zvezo v Celovcu:

Nužej Tolmajer
tajnik

OLIMPIJA odmeva v Argentini

Neposredni prenos nogometne tekme med Olimpijo in Veležem za radijsko oddajo Slovenski kotichek v Argentini je naletel tudi na zanimivo medijsko propagando v slovenskih in jugoslovanskih medijih. Janez Vasle se je namreč v soboto, 11. maja po telefonu vključil v omenjeno oddajo, ki jo vodi Albert Čuk, in Slovincem v Argentini pokomentiral dogajanje na ljubljanskem stadionu. Že pred tem pa je ljubljanski Neodvisni dnevnik poročal naslednje: Sobotna tekma z Veležem bo izjemoma odjeknila tudi daleč od Ljubljane. Janez Vasle iz Argentine bo del tekme neposredno prenašal za slovenski radio v Buenos Airesu. „Olimpija se ne odpira le v Evropo, temveč v svet,“ je dejal direktor Usenik.

Osrednji športni časopis v Jugoslaviji Sportske novosti pa je zapisal, da bo imel nadarjeni radijski reporter Aleš Varoga v soboto za Bežigradom resno konkurenco v Janezu Vasletu, Slovincu rojenemu v Argentini, ki se bo s tekme neposredno javil v Buenos Aires. Potem je navedena še Vasletova izjava, da se bo javil za Slovenski kotichek, ki je na sporedu vsako soboto. To novico so v prostorih Olimpije proglasili, kar za „vest dneva“.

Janez Vasle je z vodstvom kluba navezal zelo pristranske odnose, saj bi to želelo, da se o aktivnosti njihovega kluba redno obvešča tudi Slovence v Argentini.

M. J.

OBVESTILA

NEDELJA, 26. maja:

Zegnanje pri Mariji Pomagaj v Slovenski hiši. Ob 11.30 sv. maša, ob 13 kosilo.

V Hurlinghamu bo maša ob 18. v kapeli N. S. de la Guardia.

SOBOTA, 1. junija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

Kulturni večer SKA: Avgust Horvat - Ob 100-letnici okrožnice Rerum Novarum; ob 20. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 2. junija:

Spominska proslava ob 16. v Slov. hiši

SREDA, 5. junija:

Spominski sestanek ZSMŽ za vse žrtve revolucije ob 17. v Slov. hiši.

MALI OGLASI

Iščemo oskrbnika za Hotel Mascardi v Barilocho. - Tel. 0944-2548

METKA - L. in F. Švigelj - Otroške obleke - Izбира in tovarniške cene - F. Alcorta 2754 - San Justo (Barrio San Nicolás)-Tel. 441-7496

Snemamo na video kasete - Poroke - Krste - Družinske jubileje - Tel: 767-5200

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ - Capital - Tel: 801-8220 in 71-3546

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader - Franci Jarc**. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmas) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amiantot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa

Letovišče SLOGA

Bo v jesenski in zimski dobi zaprto. Od 15. septembra do začetka kopalne sezone bo letovišče odprto za člane SLOGE ob nedeljah od 11. do 18. ure.

UPRAVNI SVET SLOGE

Gospod, daj mami in vsem našim rajnim večno srečo!

S tolažbo, ki jo daje vera v zopetno srečanje pri Bogu, sporočamo, da je 17. t.m. umrla naša mama, sestra in sorodnica

ANA RODE

Hvaležni smo vsem, ki ste jo osrečevali z obiski v letih bolezni; vsem, ki ste ji sestrsko stregle v zadnjih tednih; vsem prijateljem-duhovnikom za posredovanje milosti po zakramentih, mašah in molitvah; dr. Mihi Starihi za večletno nesebično zdravljenje in vzpodbuden zgled katoliškega zdravnika; številnim rojakom iz San Martina, Carapachaya in od drugod, ki ste prišli kropiti in k pogrebu; vsem, ki ste z nami sočustvovali, ki ohranjate pokojnico v lepem spominu in še naprej molite za njeno najlepšo srečo!

Žalujoci: sin **Jure**, duhovnik
sestra **Marija** por. Mežnar z družino
brat **Ivan** z družino
in ostalo sorodstvo ter svaštvo.

Buenos Aires - Ihan pri Domžalah

V nedeljo, 26. maja 1991

ZEGNANJE PRI MARIJI POMAGAJ

v Slovenski hiši

- ob 11.30 sv. maša za žive in rajne dobrotnike — Somaševanje. Pel bo mladinski zbor iz San Justa pod vodstvom Andreja Selana.
- ob 13.00 na voljo kosilo, prosimo za prijave!
- po kosilu: videokaseta o plebiscitu slovenskega naroda.
- pete litanije Matere božje.

Slovenska kulturna akcija

6. kulturni večer

Avgust Horvat

Ob 100-letnici okrožnice Rerum Novarum

v soboto, 1. junija ob 20. v Slovenski hiši

POUK SLOVENŠČINE

za obiskovalce Slovenije — brez znanja jezika.

Prijave osebno na Martín Fierro 4262, San Justo
(na višini 1400 Camino de Cintura - 3 kvadre) ali po telefonu 669-1684.
Pospešeni učni sistem — razgovori po slovensko.

TONE ŠUŠTERŠIČ

Nedelja, 2. junija 1991 ob 16. uri

Slovenska hiša

SPOMINSKA PROSLAVA

v počastitev padlih domobrancev in drugih protikomunističnih borcev ter ostalih žrtev komunistične revolucije v Sloveniji

Koncelebrirana sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj, pri kateri bo pel mladinski pevski zbor iz San Justa pod vodstvom Andreja Selana

Polaganje venca pred spomenik

V dvorani govor: prof. Tine Vivod, predsednik ZS

Odrski prikaz: GOZDOVI IN CVET

Posebej vabljeni bivši domobranci!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 69-9503

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino ★ 360.000; pri pošiljanju po pošti pa ★ 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo: v Trstu: Knjigarna Fortunato, Via Paganini 2; v Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe, Viktringer 26.

Stavljenje: MALIVILKO
Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425
(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Nad. z 2. str.

primerih so bile volitve odločilne za nadaljnji razvoj sprememb v stranki.

No, dobro; v prestolnici je zmagal De la Rúa in dejansko pogazil obe nasprotni skupini. Iz tega je razvidno, da Alfonsinu ne bo tako lahko organizirati „povratak na vlado“. Ljudstvo na splošno ne odpusti slabemu vladarju, člani stranke pa ne tistemu, ki jih je vodil — do poraza. Zato so ga njegovi nasprotniki bistro, po argentinskem žargonu, označili za „maršala poraza“.

V Córdoba je Angeloz tudi prepričljivo zmagal. Dobil je 70% glasov proti skupini alfonsinistov, ojačenimi z nekaterimi uskoki angelocizma. Alarmni zvonci so zabrnili v Alfonsinovem taboru. Pričajo, da bo za volitve treba iskati nove kandidate, ki niso bili preveč tesno povezani z njim. Dve leti je prekratka doba, da bi ljudstvo pozabilo na „pobeg z vlade“.

Sedaj pa se bližajo volitve radikalov v ključni provinci Buenos Aires. Tu bo stvar za antialfonsiniste težja. Potem bodo prišli na vrsto peronisti. A to je že druga storija. Oni niti še nimajo jasno, kdo bo kandidiral. Duhalde se še ni odločil...